Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

SMĚRNICE RADY 92/83/EHS

ze dne 19. října 1992

o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů

(Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady (EU) 2020/1151 ze dne 29. července 2020	L 256	1	5.8.2020

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 157	203	21.6.2005

▼B

SMĚRNICE RADY 92/83/EHS

ze dne 19. října 1992

o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů

ODDÍL I

PIVO

Oblast působnosti

Článek 1

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z piva v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 2

Pro účely této směrnice se „pivem“ rozumějí všechny výrobky kódu KN (kombinované nomenklatury) 2203, které obsahují více než 0,5 % objemových alkoholu, a všechny výrobky, které obsahují směs piva a nealkoholických nápojů kódu KN 2206 a obsahují více než 0,5 % objemových alkoholu.

Výpočet daně

Článek 3

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z piva se vypočítává podle

— počtu hektolitrů/stupňů Plato,

nebo

— počtu hektolitrů/stupňů skutečného obsahu alkoholu

hotového výrobku.

▼M1

Pro účely měření stupňů Plato se berou v potaz všechny složky piva, včetně složek přidaných po skončení kvašení.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy, které ke dni 29. července 2020 neberou pro účely měření stupňů Plato v potaz složky piva, jež byly přidány po kvašení, v této praxi pokračovat do 31. prosince 2030.

▼B

2. Při určování výše daně z piva v souladu s požadavky směrnice 92/84/EHS mohou členské státy pominout zlomky stupně Plato nebo stupně skutečného obsahu alkoholu.

▼B

Dále mohou členské státy, které vypočítávají daň podle počtu hektolitrů/stupňů Plato, dělit pivo do kategorií o šířce nejvýše čtyř stupňů Plato a uplatňovat pak stejnou daňovou sazbu za hektolitr na všechna piva, které patří do jedné kategorie. Tyto sazby však nemohou být nižší než minimální sazba stanovená v článku 6 směrnice 92/84/EHS (dále jen „minimální sazba“).

Článek 4

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle ročního výstavu dotyčných pivovarů, na pivo vystavené malými nezávislými pivovary za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní na podniky, které vyrábějí více než 200 000 hl ročně,

— snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, nesmí být přitom sníženy více než o 50 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým nezávislým pivovarem“ rozumí pivovar, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném pivovaru, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od jakéhokoli jiného pivovaru, a který nevyrábí značkové pivo v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých pivovarů a jejich společný roční výstav nepřekročí 200 000 hl, mohou být i tyto pivovary považovány za jediný malý nezávislý pivovar.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro pivo dovezené na jejich území z malých nezávislých pivovarů nacházejících se v jiných členských státech. Zejména musí zajistit, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.

Článek 5

▼M1

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, na pivo, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesáhne 3,5 % objemových.

▼B

2. Členské státy mohou omezit uplatnění tohoto článku na výrobky, které obsahují směs piva a nealkoholických nápojů, kódu KN 2206.

Článek 6

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně pivo vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

▼B

ODDÍL II

VÍNO

Oblast působnosti

Článek 7

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z vína v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 8

Pro účely této směrnice se

1. „tichým vínem“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 a 2205, s výjimkou šumivého vína, jak je vymezeno v odstavci 2 tohoto článku,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 15 % objemových, ale nepřesahuje 18 % objemových, pokud byly vyrobeny bez jakéhokoli obohacování a je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu;

▼M1

2. „šumivým vínem“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 a 2205,

▼B

   — které jsou plněny do lahví s „hřibovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 9

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z vína se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu daně na všechny výrobky podléhající spotřební dani z tichého vína. Obdobně stanoví stejnou sazbu daně na všechny výrobky podléhající spotřební dani z šumivého vína. Mohou rovněž uplatňovat stejnou daňovou sazbu na tiché i šumivé víno.

▼B

3. Členské státy mohou uplatňovat nižší sazby spotřební daně na jakýkoli druh tichého nebo šumivého vína, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 8,5 % objemových.

4. Členské státy, které k 1. lednu 1992 uplatňovaly vyšší daňovou sazbu z tichých vín, jak jsou vymezena v čl. 8 odst. 1 druhé odrážce, mohou pokračovat v uplatňování této sazby. Tato vyšší sazba však nesmí být vyšší než základní vnitrostátní sazba uplatňovaná na meziprodukty.

▼M1

Článek 9a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně na víno vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí v průměru více než 1 000 hl vína ročně, nebo v případě Republiky Malta v průměru více než 20 000 hl vína ročně,

— snížené sazby nesmějí být o více než 50 % nižší než základní vnitrostátní sazba spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým nezávislým výrobcem vína“ rozumí výrobce vína, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci vína, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od jakéhokoli jiného výrobce vína, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců vína a jejich společná roční výroba nepřekročí 1 000 nebo 20 000 hl, podle toho, co je relevantní, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce vína.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro víno dodané na jejich území malými nezávislými výrobci vína nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.

▼B

Článek 10

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně víno vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

▼B

ODDÍL III

JINÉ KVAŠENÉ NÁPOJE NEŽ VÍNO A PIVO

Oblast působnosti

Článek 11

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z jiných kvašených nápojů než piva a vína (dále jen „ostatní kvašené nápoje“) v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 12

Pro účely této směrnice a aniž je dotčen článek 17 se:

1. „ostatními nešumivými kvašenými nápoji“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 a 2205, které nejsou zmíněny výše v článku 8, a dále výrobky kódu KN 2206, s výjimkou ostatních šumivých kvašených nápojů, jak jsou vymezeny v bodu 2 tohoto článku, a každého výrobku, na nějž se vztahuje článek 2 a

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 10 % objemových,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 10 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený ve výrobku plně kvasného původu;

▼M1

2. „ostatními šumivými kvašenými nápoji“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2206 00 31 a 2206 00 39, jakož i výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 a 2205, které nejsou zmíněny výše v článku 8 a

▼B

   — které jsou plněny do lahví s „hřibovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 13 % objemových,

   — jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 13 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený ve výrobku plně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 13

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z ostatních kvašených nápojů se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.

▼M1

2. Nestanoví-li odstavec 3 tohoto článku a článek 13a jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu spotřební daně na všechny výrobky podléhající dani z ostatních nešumivých kvašených nápojů. Obdobně stanoví stejnou sazbu spotřební daně na výrobky podléhající dani z ostatních šumivých kvašených nápojů. Mohou rovněž uplatňovat stejnou daňovou sazbu na ostatní nešumivé kvašené nápoje i na ostatní šumivé kvašené nápoje.

▼B

3. Členské státy mohou uplatňovat nižší sazby spotřební daně na jakýkoli druh ostatních nešumivých a šumivých kvašených nápojů, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 8,5 % objemových.

▼M1

Článek 13a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle roční výroby dotyčných výrobců, na ostatní kvašené nápoje vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí více než celkově 15 000 hl takových nápojů ročně,

— snížené sazby nesmějí být o více než 50 % nižší než základní vnitrostátní sazba spotřební daně z ostatních kvašených nápojů.

2. Pro účely tohoto článku musí být ostatní kvašené nápoje získané zkvašením ovoce, bobulovin, zeleniny, medového roztoku či zkvašením čerstvé nebo koncentrované šťávy získané z výše uvedených produktů. Členské státy nepovolí, aby byl pro účely výroby ostatních kvašených nápojů přidán jakýkoli jiný alkohol či alkoholický nápoj. Pro účely tohoto článku se za přidání alkoholu pro účely výroby ostatních kvašených nápojů nepovažuje přidání alkoholu použitého k ředění nebo rozpouštění aromat v nezbytně nutné dávce, pokud tím obsah alkoholu nestoupne více než o 1,2 % objemových. Přidání takových aromat nesmí výrazně změnit charakter původního výrobku.

3. Členské státy mohou omezit uplatňování tohoto článku na určité typy ostatních kvašených nápojů.

4. Pro účely tohoto článku se „malým nezávislým výrobcem“ rozumí výrobce ostatních kvašených nápojů, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci ostatních kvašených nápojů, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od prostor jakýchkoli jiných výrobců, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců a jejich společná roční výroba nepřekročí 15 000 hl, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce.

▼M1

5. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro ostatní kvašené nápoje dodané na jejich území malými nezávislými výrobci nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.

▼B

Článek 14

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně ostatní kvašené nápoje vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

▼M1

Článek 15

Pro účely uplatňování směrnice 92/84/EEC a směrnice Rady 2008/118/ES ([1]) se odkazy na „víno“ použijí přiměřeně na ostatní kvašené nápoje, jak jsou vymezeny v tomto oddíle.

▼B

ODDÍL IV

MEZIPRODUKTY

Oblast působnosti

Článek 16

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z meziproduktů v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS. Tyto sazby nesmí poklesnout pod sazby, které členské státy uplatňují na výrobky uvedené v čl. 8 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 této směrnice.

Článek 17

1. Pro účely této směrnice se „meziprodukty“ rozumějí všechny výrobky se skutečným obsahem alkoholu přesahujícím 1,2 % objemových, ale nepřesahujícím 22 % objemových, které spadají pod kódy KN 2204, 2205 a 2206 a na něž se nevztahují články 2, 8 a 12.

([1]) Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

▼B

2. Aniž je dotčen článek 12, mohou členské státy považovat za meziprodukt jakýkoli nešumivý kvašený nápoj, na nějž se vztahuje čl. 12 odst. 1, jehož skutečný obsah alkoholu přesahuje 5,5 % objemových a který není výhradně kvasného původu, a dále jakýkoli šumivý kvašený nápoj, na nějž se vztahuje čl. 12 odst. 2, jehož skutečný obsah alkoholu přesahuje 8,5 % objemových a který není výhradně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 18

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z meziproduktů se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.

2. Nestanoví-li odstavce 3, 4 a 5 jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu spotřební daně na všechny výrobky podléhající dani z meziproduktů.

3. Členské státy mohou uplatňovat jedinou sníženou daňovou sazbu na meziprodukty, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 15 % objemových, za těchto podmínek:

— snížená sazba nebude stanovena níže než 40 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně,

— snížená sazba nebude nižší než základní vnitrostátní sazba uplatňovaná na výrobky, na než se vztahují čl. 8 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 této směrnice.

▼M1

4. Členské státy mohou uplatňovat jedinou sníženou daňovou sazbu na meziprodukty, které jsou vymezeny v příloze VII části II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ([1]).

▼B

Tato snížená sazba

— může poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmí být nižší o více než 50 % než základní vnitrostátní sazba spotřební daně,

ani

— nesmí být stanovena pod hodnotu minimální sazby uplatňované na meziprodukty.

5. Na meziprodukty, které jsou plněny do lahví s „hřibovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší, mohou členské státy uplatňovat tutéž sazbu jako na výrobky, na které se vztahuje čl. 12 odst. 2, s podmínkou, že tato sazba je vyšší než vnitrostátní sazba na meziprodukty.

▼M1

Článek 18a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle roční výroby dotyčných výrobců, na meziprodukty vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼M1

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí více než celkově 250 hl takových nápojů ročně,

— snížené sazby mohou poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmějí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně na meziprodukty.

2. Členské státy mohou omezit uplatňování tohoto článku na určité typy meziproduktů.

3. Pro účely tohoto článku se „malým nezávislým výrobcem“ rozumí výrobce meziproduktů, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci meziproduktů, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od prostor jakýchkoli jiných výrobců, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců a jejich společná roční výroba nepřekročí 250 hl, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce.

4. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro ostatní meziprodukty dodané na jejich území malými nezávislými výrobci nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.

▼B

ODDÍL V

LÍH

Oblast působnosti

Článek 19

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z lihu v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 20

Pro účely této směrnice se „lihem“ rozumějí:

— všechny výrobky, jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, kódů KN 2207 a 2208, a to i tehdy, jsou-li tyto výrobky součástí výrobku, který spadá do jiné kapitoly kombinované nomenklatury,

— výrobky kódů KN 2204, 2205 a 2206, jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 22 % objemových,

▼B

— výrobky, které obsahují pitné lihoviny, ať v roztoku nebo jinak.

Výpočet daně

Článek 21

Spotřební daň z lihu se stanoví z hektolitru čistého alkoholu o teplotě 20 °C a vypočítává se podle počtu hektolitrů čistého alkoholu. Podle článku 22 uplatňují členské státy stejnou daňovou sazbu na všechny výrobky podléhajících dani z lihu.

Článek 22

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby spotřební daně na líh vyrobený malými lihovary za těchto omezení:

— snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, se neuplatní na podniky, které ročně vyrábějí více než 10 hektolitrů čistého alkoholu. Nicméně členské státy, které uplatňovaly k 1. lednu 1992 nižší sazby na podniky produkující mezi 10 až 20 hektolitry čistého alkoholu ročně, tak mohou činit i nadále,

— snížené sazby nesmí být sníženy více než o 50 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým lihovarem“ rozumí lihovar, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném lihovaru a který nevyrábí v licenci.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro líh dovezený na jejich území od nezávislých malých lihovarů nacházejících se v jiných členských státech.

4. Členské státy mohou přijmout předpisy, díky nimž bude alkohol vyrobený malými výrobci propuštěn pro domácí spotřebu, jakmile bude vyroben (pod podmínkou, že výrobci sami neuskuteční nějaký obchod uvnitř Společenství), aniž by byl podřízen režimu uskladňování ve skladu s daňovým dozorem, a bude nakonec zdaněn paušálně.

5. Členské státy mohou uplatňovat snížené daňové sazby na výrobky kódu KN 2208, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 10 % objemových.

▼M1

6. Bulharská republika může uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně, která není nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně z lihu, pro líh vyrobený ovocnými pěstitelskými pálenicemi, které ročně vyrábějí více než 10 hl lihu z ovoce dodaného domácnostmi pěstitelů ovoce. Uplatnění snížené sazby se omezuje na 30 litrů ovocných destilátů vyrobených na domácnost pěstitele ovoce ročně, určených výhradně pro jejich osobní spotřebu. Jakmile je tato možnost jednou využita, Bulharská republika již neuplatní odstavec 8 tohoto článku.

▼M1

6a. Česká republika a Polská republika mohou uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně, která není nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně z lihu, pro líh vyrobený ovocnými pěstitelskými pálenicemi, které ročně vyrábějí více než 10 hl lihu z ovoce dodaného domácnostmi pěstitelů ovoce. Uplatnění snížené sazby se omezuje na 30 litrů ovocných destilátů vyrobených na domácnost pěstitele ovoce ročně, určených výhradně pro jejich osobní spotřebu.

▼A2

7. Maďarsko, Rumunsko a Slovensko mohou uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně, která není nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně z lihu, pro líh vyrobený pěstitelskými pálenicemi, které ročně vyrábějí více než 10 hektolitrů lihu z ovoce dodaného domácnostmi pěstitelů. Uplatnění snížené sazby se omezuje na 50 litrů ovocných destilátů vyrobených na domácnost pěstitele ročně, určených výhradně pro osobní spotřebu. Komise přezkoumá tuto úpravu v roce 2015 a podá Radě zprávu o možných změnách.

▼M1

8. Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování tohoto odstavce, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně, nebo uplatňovat snížené sazby spotřební daně na líh spotřebovaný jednotlivcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji, který je:

a) vyroben tímto jednotlivcem z ovoce, které tento jednotlivec vlastní, pěstuje a dodává z pozemku, k němuž má právo, pomocí jednoduchého, malého destilačního zařízení registrovaného u příslušných orgánů dotčeného členského státu

nebo

b) vyroben tímto jednotlivcem v lihovarech povolených příslušným orgánem dotčeného členského státu z ovoce, které tento jednotlivec vlastní, pěstuje a dodává z pozemku, k němuž má právo.

Členské státy omezí uplatňování osvobození od daně nebo snížených sazeb na nejvýše 50 litrů ovocných destilátů na domácnost pěstitele ovoce za rok.

Členské státy, které uplatňují takové osvobození od daně nebo snížené sazby spotřební daně:

a) stanoví podmínky pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu,

b) zavedou přiměřené požadavky a postupy, aby byla zajištěna kontrola výroby a spotřeby za účelem předcházení přeshraničním dopadům a prodeji, a

c) stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle tohoto článku a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

▼M1

Členské státy neuplatňují tato ustanovení navíc k odstavci 6, 6a nebo 7.

Článek 23

1. Francouzská republika může uplatňovat sníženou sazbu, která může poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro rum, jak je vymezen v příloze II bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ([1]), vyrobený z cukrové třtiny, která byla sklizena na místě výroby, jak stanoví příloha I bod 13 zmíněného nařízení, jehož obsah jiných těkavých látek než ethanolu a methanolu je roven nebo přesahuje 225 g/hl čistého alkoholu a jehož skutečný obsah alkoholu činí nejméně 40 % objemových.

2. Řecká republika může uplatňovat sníženou sazbu, která může poklesnout pod minimální sazbu:

a) avšak nesmí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro nápoje z destilovaného *anisu*, jak je vymezen v příloze II bodě 29 nařízení (ES) č. 110/2008, které jsou bezbarvé, jejichž obsah cukru nepřesahuje 50 g/l a které v hotovém stavu obsahují – přinejmenším v procentním podílu uvedeném ve zmíněném ustanovení – alkohol vyrobený tradiční metodou přerušované destilace v měděných kotlích o obsahu do 1 000 litrů, a pro ty nápoje z matolinové pálenky nebo matolinovice, jak je vymezena v příloze II bodě 6 nařízení (ES) č. 110/2008, které jsou destilovány tradiční metodou přerušované destilace,

b) avšak nesmí být nižší než 85 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro líh z ovoce dodávaného z domácnosti výrobce, který je destilován v jednoduchých měděných tradičních destilačních zařízeních o obsahu do 130 litrů nebo v kameninových tradičních destilačních zařízeních o obsahu do 40 litrů, jež v obou případech mohou být v provozu nejvýše osm dnů za rok a mohou vyrobit nejvýše 5 hl čistého alkoholu za rok.

Článek 23a

1. Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování článků 4, 9a, 13a a 18a a čl. 22 odst. 1, 2 a 3 této směrnice, členské státy na vyžádání vydají malým nezávislým výrobcům usazeným na jejich území roční osvědčení potvrzující v relevantních případech jejich celkovou roční výrobu uvedenou v uvedených ustanoveních a jejich soulad s relevantními kritérii stanovenými v čl. 4 odst. 2, čl. 9a odst. 2, čl. 13a odst. 4, čl. 18a odst. 3 a čl. 22 odst. 2 této směrnice. Správní doklad pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES se odkazuje na toto osvědčení uvedené v tomto odstavci.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

▼M1

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou členské státy za podmínek, jež přijmou pro účely zajištění správného a jednoznačného uplatňování tohoto článku a zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, umožnit malým nezávislým výrobcům uvedeným v čl. 4 odst. 1, čl. 9a odst. 1, čl. 13a odst. 1, čl. 18a odst. 1 a čl. 22 odst. 1 usazeným na jejich území, aby sami osvědčili svůj soulad s relevantními kritérii stanovenými v čl. 4 odst. 2, čl. 9a odst. 2, čl. 13a odst. 4, čl. 18a odst. 3 a čl. 22 odst. 2 a celkovou roční výrobu uvedenou v uvedených ustanoveních.

3. Členské státy za podmínek, jež přijmou pro účely zajištění správného a jednoznačného uplatňování tohoto článku a zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, uznají osvědčení pro výrobce uvedené v čl. 4 odst. 1, čl. 9a odst. 1, čl. 13a odst. 1, čl. 18a odst. 1 a čl. 22 odst. 1 vydané jiným členským státem, s výjimkou řádně odůvodněných okolností.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví:

a) formulář pro osvědčení uvedené v odstavci 1;

b) formát odkazu na toto osvědčení obsažený ve správním dokladu pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES a

c) požadavky týkající se vystavení správního dokladu pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES v případě vlastní certifikace.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2.

▼B

ODDÍL VI

RŮZNÉ

Článek 24

1. Členské státy nemusí požadovat, aby výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, byly vyrobeny ve skladu s daňovým dozorem ze složkových alkoholických výrobků s podmíněným osvobozením od spotřební daně, pokud byla daň z těchto složek zaplacena předem a pokud by celková daň ze složkových alkoholických výrobků nebyla nižší než daň z výrobku, který je výsledkem jejich míšení.

2. Španělské království nemusí považovat za výrobu meziproduktů přípravu vín vyráběných v regionech Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato a Terra Alta, do nichž byl alkohol přidán takovým způsobem, že jejich obsah alkoholu nestoupl více než o 1 % objemové.

▼B

Článek 25

Členské státy mohou vrátit spotřební daň z alkoholických nápojů, které byly staženy z trhu, protože je jejich stav nebo stáří učinily nevhodnými pro lidskou spotřebu.

▼M1

Článek 26

Odkazy na kódy KN obsažené v této směrnici odkazují na kódy kombinované nomenklatury uvedené v prováděcím nařízení Komise (EU) 2018/1602 ([1]), kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87. ([2]).

▼B

ODDÍL VII

OSVOBOZENÍ OD DANĚ

Článek 27

1. ►M1 Členské státy osvobodí ◄ výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, od harmonizované spotřební daně za podmínek, které samy stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto úlev a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu,

▼M1

a) jsou-li tyto výrobky distribuovány ve formě lihu, který byl plně denaturován v souladu s požadavky členského státu, kde byl propuštěn ke spotřebě, pokud tyto požadavky byly řádně písemně oznámeny a povoleny v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku.

   Členské státy použijí kapitolu V směrnice 2008/118/ES;

b) jsou-li tyto výrobky používány v rámci procesu výroby jakéhokoli výrobku, který není určen pro lidskou spotřebu, pokud byl daný líh denaturován v souladu s požadavky jakéhokoli členského státu pro stanovený účel.

   Osvobození od daně se uplatní, když takovýto denaturovaný líh:

   — byl začleněn do výrobku, který není určen k lidské spotřebě,

   nebo

   — se používá k údržbě a čištění výrobního zařízení používaného pro tento konkrétní výrobní proces.

([1]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1602 ze dne 11. října 2018, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 273, 31.10.2018, s. 1).

([2]) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

▼M1

Členské státy použijí kapitolu IV směrnice 2008/118/ES na přepravu denaturovaného lihu, který ještě nebyl začleněn do výrobku, který není určen k lidské spotřebě;

▼B

c) jsou-li tyto výrobky používány pro výrobu octa kódu KN 2209;

▼M1

d) jsou-li tyto výrobky používány k výrobě léčivých přípravků uvedených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ([1]) a 2001/83/ES ([2]);

▼B

e) jsou-li tyto výrobky používány pro výrobu přísad při výrobě potravin a nealkoholických nápojů, jejichž obsah alkoholu nepřesahuje 1,2 % objemových;

f) jsou-li používány jako takové nebo jako složka polotovarů k výrobě plněných nebo jinak zpracovávaných potravin pod podmínkou, že obsah alkoholu v žádném případě nepřesahuje 8,5 litrů čistého alkoholu na 100 kg výrobku v případě čokolád, popřípadě 5 litrů čistého alkoholu na 100 kg výrobku v případě jiných výrobků.

2. Členské státy mohou osvobodit výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, od harmonizované spotřební daně za podmínek, které samy stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto úlev a pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, jsou-li používány

a) jako vzorky pro analýzu, pro nezbytné výrobní zkoušky nebo pro vědecké účely;

b) pro vědecký výzkum;

c) pro lékařské účely v nemocnicích a v lékárnách;

d) ve výrobním procesu, pokud hotový výrobek neobsahuje alkohol;

e) při výrobě složeného výrobku, který není předmětem spotřební daně podle této směrnice;

▼M1

f) při výrobě doplňků stravy definovaných ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ([3]), které obsahují líh, pokud jednotkové balení doplňku stravy propuštěného ke spotřebě nepřekračuje 0,15 litru a doplňky stravy jsou uváděny na trh podle článku 10 uvedené směrnice.

3. Členský stát, který hodlá změnit požadavky na plnou denaturaci lihu uvedené v odst. 1 písm. a), oznámí nové požadavky písemně Komisi spolu se všemi důležitými informacemi o denaturačních prostředcích, které zamýšlí používat.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

([3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51).‘;

▼M1

Pokud se Komise domnívá, že nemá veškeré nezbytné informace, kontaktuje do jednoho měsíce od obdržení oznámení dotčený členský stát a upřesní, které informace požaduje. Poté, co má Komise veškeré informace, které považuje za nezbytné, předá dané oznámení do jednoho měsíce ostatním členským státům.

4. Komise přijímá prováděcí akty, kterými schvaluje nebo zamítá požadavky oznámené podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2.

5. Zjistí-li členský stát, že osvobození určitého výrobku od daně podle odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto článku vede k daňovému úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo k zneužití daňového režimu, může odmítnout osvobození udělit nebo už udělené osvobození zrušit. Členský stát toto odmítnutí nebo zrušení neprodleně písemně oznámí Komisi spolu se všemi relevantními informacemi o daňovém úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Pokud se Komise domnívá, že nemá veškeré nezbytné informace, kontaktuje do jednoho měsíce od obdržení těchto informací dotčený členský stát a upřesní, které další informace požaduje. Poté, co má Komise veškeré informace, které považuje za nezbytné, předá dané oznámení do jednoho měsíce ostatním členským státům. Konečné rozhodnutí se přijme přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2 nejpozději čtyři měsíce po předání oznámení ostatním členským státům. Členské státy nejsou povinny přiznat tomuto rozhodnutí zpětnou působnost.

▼B

6. Členské státy mohou uplatňovat uvedená osvobození od daně formou vrácení již odvedené spotřební daně.

▼M1

———————

▼B

ODDÍL VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼M1

Článek 28a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28b

Komise každých pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. První zprávu předloží do 31. prosince 2024.

Zpráva zejména:

a) posoudí uplatňování a dopad vnitrostátních předpisů přijatých a uplatňovaných podle článků 5 a 9a, čl. 22 odst. 8, článku 23a a čl. 27 odst. 2 písm. f);

▼M1

b) zohlední relevantní důkazy o existenci dopadu předpisů přijatých a uplatňovaných podle uvedených ustanovení, jako jsou negativní přeshraniční dopady, vyšší výskyt podvodů či dopad na hladké fungování vnitřního trhu a veřejné zdraví, a

c) pokud členské státy použijí vnitrostátní předpisy přijaté podle čl. 22 odst. 8, posoudí přiměřenost:

— podmínek, které dané členské státy stanoví pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, a

— požadavků a postupů, které dané členské státy zavedly k zajištění kontroly výroby a spotřeby a prevence přeshraničních dopadů.

Členské státy na požádání předloží Komisi informace potřebné k vypracování této zprávy.

Členské státy, které uplatní vnitrostátní předpisy přijaté podle čl. 22 odst. 8, předloží Komisi do tří měsíců po prvním roce jejich účinnosti veškeré informace nezbytné k posouzení uvedenému v druhém pododstavci písm. c) tohoto článku.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.

▼B

Článek 29

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1992. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Tato směrnice je určena členským státům.